

Sygn. akt II Ca 747/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Sabina Ziser
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada (spraw.) SO Robert Figurski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Klaudia Pasieczny

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka o ograniczoną odpowiedzialnością we W.

przeciwko pozwanemu A. M.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotorzy

z dnia 19 października 2012 roku

sygn. akt I C 358/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 747/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Złotorzy wyrokiem z dnia 19 października 2012r. oddalił powództwo (...) Spółki z o.o. we W. przeciwko A. M. o zapłatę kwoty 446,41zł stanowiącej składkę za ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu za okres od 10 marca 2009r. do 9 marca 2010r.

Sąd Rejonowy uznał, że wysłanie przez pozwanego w dniu 3 marca 2009r. wypowiedzenia umowy ubezpieczenia listem poleconym było skuteczne i umowa nie powinna ulec przedłużeniu na dalszy okres jednego roku (art. 28 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze

Ubezpieczycieli Komunikacyjnych), w związku z czym żądanie zakładu (...), a następnie strony powodowej, która nabyła wierzycielność ubezpieczającego, zapłaty składki za dalszy okres, jest nieuzasadnione.

Przepis art. 18 ust.1 ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 10 lutego 2013r., przewidywał powinność ubezpieczonego zamierzającego wypowiedzieć umowę ubezpieczenia, doręczenia zakładowi ubezpieczeń oświadczenia o wypowiedzeniu na dzień przed upływem okresu ubezpieczenia za potwierdzeniem odbioru lub wysłania oświadczenia listem poleconym. Skoro pozwany przed upływem terminu obowiązywania umowy wysłał oświadczenie o jej wypowiedzeniu listem poleconym, to spełnił wymóg ustawy, pomimo odebrania przez zakład ubezpieczeń przesyłki powoda w dniu 9 marca 2009r. Nie może ubezpieczony ponosić ujemnych skutków za opóźnienie w dostarczeniu przesyłki. Powyższą ocenę Sąd ponadto uzasadnił treścią zmienionego przepisu art. 18 ustawy, obowiązującego od dnia 11 lutego 2013r., który wprost przewiduje skuteczność doręczenia wypowiedzenia już z chwilą nadania go listem poleconym w placówce pocztowej.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżyła strona powodowa i zarzuciła naruszenie przepisu art. 233 k.p.c. polegające na błędzie w ustaleniach faktycznych dotyczących istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec powoda .

Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 446,41zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca (...). oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Ponadto strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodu ze stanowiska Rzecznika Ubezpieczonych w sprawie rozbieżności w interpretacji zapisów art. 31ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych na okoliczność interpretacji przepisu art. 28ust.1.

Pozwany A. M. w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe, zgodne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. W związku z tym Sąd Okręgowy za podstawę swoich rozważań przyjął ustalenia Sądu pierwszej instancji, czyniąc je ustaleniami własnymi.

Nietrafiony jest zarzut apelacji naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. poprzez błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec powoda. Kwestia dotycząca istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego jest konsekwencją oceny zebranych w sprawie dowodów oraz wniosków wyciągniętych z faktów ustalonych w oparciu o materiał dowodowy. W części ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy przytoczył wyłącznie fakty, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, zaś ocena nieistnienia zobowiązania pozwanego wynikającego z umowy ubezpieczenia jest wynikiem wykładni przepisów prawa i przyporządkowania treści wskazanych w uzasadnieniu wyroku norm prawnych do okoliczności stanu faktycznego. Zatem sposób postawienia zarzutu apelacyjnego nie jest prawidłowy, skoro strona powodowa polemizuje z oceną prawną żądania.

Biorąc pod uwagę uzasadnienie apelacji Sąd Okręgowy uznał, że zamiarem apelującej było zarzucenie Sądowi pierwszej instancji naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwą jego wykładnię i zastosowanie, to jest przepisu art. 28ust. 1 ustawy w związku z art. 22 oraz niezastosowanie przepisu art. 61 k.c.

Ale i tak postawiony zarzut nie zmienia oceny Sądu Okręgowego o niezasadności apelacji.

Zgodnie z treścią art. 22ust. 1 ustawy w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Gdyby uznać za apelującą stronę, że dla oceny skuteczności wypowiedzenia umowy ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej zastosowanie ma art. 61§1k.c., wówczas trzeba byłoby stwierdzić, że ustawa z dnia 22 maja 2003r. nie reguluje kwestii sposobu złożenia oświadczenia ubezpieczonego o wypowiedzeniu umowy.

Tymczasem, jak prawidłowo uznał Sąd Rejonowy, przepis art. 18ust.1 w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia przez pozwanego wypowiedzenia umowy, przewidywał możliwość złożenia oświadczenia pisemnie i doręczenie za potwierdzeniem odbioru lub przesłanie listem poleconym. Tak więc przepis ten, choć nie do końca precyzyjnie, określał sposób doręczenia oświadczenia.

Dlatego rację ma Sąd Rejonowy wywodząc brak podstaw do zastosowania przepisu ogólnego określonego w art. 61§1 k.c., do którego należałoby się odwołać, gdyby sposób doręczenia oświadczenia nie był w ogóle w ustawie uregulowany.

Skoro przepis art. 18ust. 1 przewiduje sposób powiadomienia o wypowiedzeniu (za potwierdzeniem odbioru lub listem poleconym), to spełnienie tego warunku przed upływem terminu rocznego jest skutecznym wypowiedzeniem umowy, nawet gdyby oświadczenie to doszło do zakładu ubezpieczeń po upływie rocznego terminu.

Prawidłowość tak przedstawionej wykładni przepisu art.18ust.1 ustawy potwierdza dodatkowo brzmienie ustępu 3 tego artykułu wprowadzonego do ustawy ustawą z dnia 19 sierpnia 2011r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.205,poz. 1210). Nieprecyzyjność poprzednio obowiązującego przepisu art. 18ust.1 ustawy stwarzająca możliwość co najmniej dwojakiej interpretacji przepisu w zakresie skuteczności doręczenia wypowiedzenia umowy, została zlikwidowana poprzez dodanie zdania stwierdzającego, że za chwilę złożenia oświadczenia uważa się datę nadania oświadczenia w placówce pocztowej operatora publicznego. Nie ma absolutnie żadnych podstaw by bronić skutecznie poglądu, że dopiero od daty wejścia w życie zmiany przepisu art. 18, za datę skutecznego wypowiedzenia umowy należy uznać datę nadania listu zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu, zaś do daty wejścia w życie zmian, datę odebrania pisma przez zakład ubezpieczeń. Skoro ustawa pozwalała na złożenie wypowiedzenia listem poleconym, a pozwany w taki właśnie sposób wysłał wypowiedzenie umowy i uczynił to na 6 dni przed upływem okresu umowy, to należy uznać za Sądem Rejonowym, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy, pomimo tego że zakład ubezpieczeń otrzymała pismo pozwanego w ostatnim dniu umowy, bo 9 marca 2009r.

Celem ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach jest udzielanie ochrony poszkodowanym w razie wyrządzenia szkody przez ubezpieczonego, w zamian za co ubezpieczony płaci określoną składkę. Skoro nie było potrzeby udzielania ochrony w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pozwanego to składka, zapłaty której domaga się strona powodowa jest nienależna, bowiem pozwany nie korzystał już z ubezpieczenia zakładu na następny rok.

Ponieważ w sprawie niniejszej nie miał zastosowania przepis art. 31ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. Sąd Okręgowy odmówił dopuszczenia dowodu ze stanowiska Rzecznika Ubezpieczonych wyrażającego pogląd dotyczący interpretacji tego przepisu. Ponadto zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające istotne znaczenie, a zatem nie są przedmiotem dowodu poglądy innych osób o treści przepisów prawnych.

Reasumując powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał apelację strony powodowej za pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych i dlatego na zasadzie art. 385 k.p.c. apelacja została oddalona.